

DE PASSIE VAN REIN BREEMAN

Rein Breeman, gulle lach, enthousiasmerend en energiek, is de nieuwe bestuursvoorzitter van het Havenmuseum. Het is een vrijwilligersklus naast zijn baan als directeur van Vecom, een bedrijf (300 medewerkers) in metaaloppervlaktebehandeling en reinigingsmiddelen. Breeman, ondermeer hulp-Sinterklaas van Rotterdam, beschouwt het als een missie om vrijwilligerswerk te doen. Hij is van de generatie (1949) die maatschappelijke betrokkenheid met de paplepel heeft meegekregen en is gek op bootjes. 'Mijn vader zat bij de Holland Amerika Lijn, ik woonde op cruiseschip Seven Seas, haalde mijn vaarbewijs en doorkruis met een kleine mijnneveger de Hollandse wateren.' Toen de directeur Rein Schuddeboom hem vroeg als bestuursvoorzitter van het Havenmuseum, aarzelde hij geen moment. "De scheepvaart trok me altijd al en het Havenmuseum, is eigenlijk geen museum, maar functioneert als een bedrijf. Als ik die vrijwilligers (220) samen een schip zie restaureren of een hijskraan opknappen, vind ik dat heerlijk om te zien."

Breeman wil doorpakken op de ingeslagen weg dat het Havenmuseum meer is dan haar museale taken. Al wil hij wel even kwijt dat het Havenmuseum de grootste collectie maritieme mobiele monumenten ter wereld beheert (schepen, kranen ed.). Breeman: "Het museum is eigenlijk veel groter dan wat te zien is rond de Leuvehaven, omdat we ook ligplaatsen verhuren aan 130 particuliere eigenaren van oude schepen in het Haringvliet, de Oude Haven en de Bierhaven en restauratiefaciliteiten aanbieden."

Breeman wil het openluchthavenmuseum de komende jaren verder uitbreiden en maakt zich sterk voor meer samenhang. Breeman: "De Rederijhaven en Wijnhaven sluiten direct aan op de Leuvehaven en kunnen zo een aanvulling zijn op de collectie oude schepen van de Leuvehaven. Het is een mooie plek voor oude bedrijfsvaartuigen (aken, klippers ed.) en werkschepen."

In de Scheepmakerhaven, gelegen tegen de Boompjes, ziet hij een ideaal openluchrestaurantatelier met houtbewerkers, lasbedrijven en drijvende winkels. Breeman: "De havens zijn nu dood water. De schepen en restauraties brengen meer levendigheid." Bij extra levendigheid in de oude stadshavens denkt het Havenmuseum aan ligplaatsen voor Watertaxi en Maastaxi, afmeer gelegenheid voor de kleine cruisevaart, partyvaart, drijvende werkplaatsjes en ligplaatsen voor recreatieschepen en passanten. Breeman: "Er is vooral vraag bij mensen afkomstig uit Engeland, die met hun schip willen aanmeren in hartje stad." Als ondernemer ziet hij het Havenmuseum, dat in de toekomst zoveel mogelijk zijn eigen broek moet ophouden, als centrale regisseur voor de oude centrumhavens. Met een functie als havenmeester kunnen we het geld verdienen om de museale functie te financieren. Denk dan aan het uitbreiden en restaureren van de collectie. Want het Havenmuseum is gratis voor publiek." Als bevlogen Rotterdammer ziet hij een kans om het technisch onderwijs voor jongeren meer concreet en aantrekkelijker te maken. Voorlichtingsbijeenkomsten met scholen, snuffelstages en werkplaatsen met enthousiaste vrijwilligers, zijn hiervoor de ingrediënten. Mobiel Erfgoed Centrum (MEC), een stichting voor het behoud en beheer van mobiel erfgoed (water, lucht, transport en spoor) verbindt verleden (kennis vrijwilligers) aan belangstelling van jongeren (moderne technieken). Breeman: "Het MEC is een atelier met 3D-printer dat zich meer en meer ontwikkelt tot publiekscentrum. Als het lukt om het onderwijs structureel te koppelen aan het Havenmuseum, kunnen jongeren aan de slag met bijvoorbeeld metaal, motoren of pompen. Doorziet een jongere bijvoorbeeld hoe een oude pomp werkt, begrijpt hij of zij ook makkelijker de allernieuwste technieken. Leren doe je door te doen en zaken zelf uit te vinden."